

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Małgorzata Bohun (spr.)
Sędzia SA:	Aleksandra Marszałek
Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **(...).** *w P.*

przeciwko: **J. P. i H. P.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 31 sierpnia 2011 r., sygn. akt I C 1199/10

p o s t a n o w i a:

- 1. odrzucić zażalenie pozwanej H. P.,**
- 2. oddalić zażalenie pozwanego J. P..**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji odrzucił apelację pozwanego J. P. od wyroku z dnia 6.06.2011 r. jako wniesioną po terminie. W uzasadnieniu wskazał, że pozwany nie domagał się doręczenia mu wyroku Sądu I instancji z uzasadnieniem, a zatem apelację od wyroku winien był wnieść w terminie dwutygodniowym licząc od dnia, w którym upłynął termin żądania uzasadnienia. Termin do wniesienia apelacji przez pozwanego upłynął bezskutecznie w dniu 13.06.2011 r., apelację pozwanego z dnia 19.08.2011 r. należy zatem uznać za wniesioną po terminie.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwani domagali się jego uchylecia i nadania biegu apelacji wniesionej przez pozwanego J. P.. Zarzucili, że są małżeństwem, wyrok dotyczy ich obojga i posiadanego przez nich majątku wspólnego, a przepisy k.r.o. upoważniają małżonka do podejmowania czynności zwykłego zarządu bez pełnomocnictwa. W tych okolicznościach winien mieć zastosowanie w niniejszej sprawie przepis art. 73 § 2 k.p.c., który stanowi, że czynności procesowe współuczestników jednolitych działających, są skuteczne wobec niedziałających.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej H. P. podlegało odrzuceniu, zaś zażalenie pozwanego - oddaleniu.

Zgodnie z art. 373 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. i w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd odrzuca na posiedzeniu niejawnym zażalenie wniesione po upływie przepisano terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Przyczyną niedopuszczalności zażalenia jest w szczególności nieistnienie po stronie żalącego interesu w zaskarżeniu (tzw. gravamen). Interes ten występuje wtedy, gdy żalącego można uznać za pokrzywdzonego zaskarżanym przez niego postanowieniem. (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z 19.05.2010 r. I CZ 19/10). Rozstrzygnięcie w przedmiocie apelacji pozwanego J. P. nie dotyczy pozwanej H. P., wniesione przez nią zażalenie podlegało zatem odrzuceniu.

Wbrew stanowisku skarżącego pozwanego J. P., nie sposób uznać pozwanych w niniejszej sprawie za współuczestników jednolitych, których czynności są skuteczne wobec wszystkich współuczestników nawet wówczas, gdy działa tylko jeden z nich. Współuczestnictwo jednolite zachodzi wówczas, gdy wyrok ma dotyczyć niepodzielnie wszystkich współuczestników, przez co wobec każdego ze współuczestników niezbędne jest wydanie jednorodnego rozstrzygnięcia. Brzmienie wyroku w przypadku współuczestnictwa jednolitego musi być jednakowe wobec wszystkich współuczestników biorących udział w sprawie, a ponadto niemożliwe jest wydanie wcześniejszego rozstrzygnięcia w stosunku do poszczególnych współuczestników. Przy współuczestnictwie jednolitym sprawę traktuje się jako jedną i niepodzielną wobec wszystkich podmiotów występujących po danej stronie, a ewentualna rozbieżność rozstrzygnięcia wobec współuczestników jednolitych stanowiłaby wewnętrzną sprzeczność wyroku i nie byłaby możliwa do pogodzenia z istotą stosunku prawnego (por. T. Zembrzusi w Komentarzu do art. 73 k.p.c., w: Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. H. Doleckiego i T. Wiśniewskiego). Przykładem współuczestnictwa niejednolitego, określonego także jako zwykle, jest np. sprawa przeciwko dłużnikom solidarnym (tak. P. Telenga w Komentarzu aktualizowanym do art. 73 k.p.c., LEX 2011).

Pozwani są w niniejszej sprawie dłużnikami solidarnymi. Rozstrzygnięcie Sądu I instancji nie musi być jednakowe dla obojga pozwanych, a ewentualna rozbieżność wyroku wobec nich nie sprzeciwiałaby się istocie stosunku prawnego. Są oni zatem w niniejszym postępowaniu współuczestnikami niejednolitymi. Okoliczność wniesienia przez pozwaną wniosku o doręczenie jej odpisu wyroku z uzasadnieniem, w wyniku której termin do wniesienia apelacji przez pozwaną był liczony od chwili doręczenia jej uzasadnienia wyroku, nie była zatem skuteczna wobec pozwanego J. P.. Termin do wniesienia apelacji przez J. P. upłynął bezskutecznie z dniem 27 czerwca 2011, tj. z upływem dwutygodniowego terminu od chwili, w której upłynął dla pozwanego termin do zgłoszenia wniosku o uzasadnienie.

Wbrew stanowisku skarżącego, nie sposób również przyjąć, że fakt działania przez pozwaną w imieniu pozwanego - jej męża, wynika ze stosunku małżeństwa i regulacji art. 29 k.r.o. Przepis ten reguluje działanie przez współmałżonka w sprawach zwykłego zarządu w razie przemijającej przeszkody, nie stanowi jednak podstawy do traktowania strony jako pełnomocnika procesowego jej współmałżonka w sytuacji, gdy pełnomocnictwo takie nie zostało jej wyraźnie udzielone.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 373 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. i w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

mw